Спортно училище „Васил Левски" гр. Пловдив
70 години
ЧРЕЗ СПОРТ КЪМ УСПЕХ
гр. Пловдив, ул ." 6-ти септември" № 1 tel. 032/642 732; e-mail:ssuvlevski@abv.bg, https://suvlevski.com/

Ива Кушинска - 8А клас

Ценим ли азбуката си днес

Есе по морален проблем

Преди почти единадесет века нашите предци Кирил и Методий създават първата българска азбука, наречена глаголица. Чрез нея те, заедно със своите ученици, превеждат гръцката църковна литература, постепенно започват да разпространяват преведените църковни текстове на славянски език. В своята дейност се сблъскват с народи, които не я приемат, понеже според тях новосъздадената азбука се състои от твърде много букви и свещена. Въпреки упреците и недоволствата на триезичниците ние, наследниците на някогашните българи, сме я съхранили. Благодарение на нея се славим с уникално слово и книжнина. Чрез силата на буквите ни са създадени неповторими произведения, които оставят траен отпечатък в нашата история.

Народът ни е жертвал много, за да запази азбуката си, предците ни са създали велика история и ще е жалко, ако ние не я ценим и не браним нашата писменост. Красотата на буквеното словото ни поддържа живи, напомня ни кои сме и не ни позволява да забравим, че сме българи. Но днес сме затънали в киберсвят, заради който красотата на книжовността, качествените творби и стойностните, интелигентните, извисените духовно хора не се ценят. В този киберсвят постепенно сме изгубили правописа си, а днешната младеж предпочита да пише на латиница вместо с българските букви. Нека се замислим колко грамотни сме, колко ценим това, което имаме, и да се борим срещу неграмотността, срещу нежеланието да развиваме и да усъвършенстваме езиковата си култура. Да, имаме боговдъхновена азбука, но много от нас я приемат за даденост, а трябва да се осмисля като висша ценност в нашия живот, която трябва да браним, отстояваме и съхраняваме. Защото колкото по-грамотни сме, толкова по-духовно извисени сме. Колкото повече помагаме на невежия и неукия да открие смисъла в учението, толкова повече ще му помогнем да открие по-добра версия на самия себе си.

Най-голямото оръжие на един народ е неговият интелект. Неукият е обречен на духовна смърт, той не позволява на самия себе си да разгърне своя потенциал. Невежият е слаб и уязвим.

Има ли цена нашата грамотност? Висока ли е тя? Цената на грамотността не е толкова висока и всеки може да я заплати. Платата заточва с това да знаем кои са нашите славни предци – създатели на българската азбука, да ги честваме и да ги славим; да се интересуваме от историята си и да я съхраняваме, да продължим делото им и да го предадем на бъдещето. Това е цената и има ли някой, за когото тя да е твърде висока и който да не може да я плати? Ние сме един от малкото народи, който се слави със своя

азбука; народ, който благородно я е поднесъл в дар и на други народи, защото знанието е мъдрост и светлина.

Днес е истинско предизвикателство да четем, а четем ли повече, освен че ще обогатим знанията си, ще се развиваме и укрепваме, ще поддържаме душата си жива. Ще сме щастливи и стойностни хора, осъзнаващи принадлежността си към един богоизбран народ. Нека българският дух се обновява, като ценим и съхраняваме своята писменост, като черпим сили от дълбините на историята ни и осветяваме бъдещето със светлината на нашите знания.